

สูปผลและขอเสนอแนะ

จากการศึกษาอนุกรรมวิธานของปู้ก้ามคาบในประเทศไทย พบรหงส์หมก ๑๑ ชนิด กับนี้คือ *Uca (Deltuca) forcipata*, *U.(D.) urvillei*, *U.(D.) coarctata coarctata*, *U.(D.) dussumieri spinata*, *U.(D.) dussumieri dussumieri*, *U.(Thalassuca) tetragonon*, *U.(T.) vocans vocans*, *U.(T.) vocans hesperia*, *U. (Celuca) triangularis bengali*, *U.(C.) lactea perplexa* และ *U.(C.) lactea annulipes*

จากการศึกษาถึงการกระจายของปู้ก้ามคาบในประเทศไทยพบว่า *U.(D.) forcipata*, *U.(D.) urvillei*, *U.(D.) dussumieri spinata*, และ *U.(C.) lactea annulipes* พบรตามชายฝั่งทะเลของอ่าวไทยและชายฝั่งทะเลค้านท่วันตกของประเทศไทย *U.(D.) coarctata coarctata*, *U.(D.) dussumieri dussumieri*, *U.(T.) tetragonon*, *U.(T.) vocans hesperia* และ *U.(C.) triangularis bengali* พทางชายฝั่งทะเลค้านท่วันตกของประเทศไทย ส่วน *U.(T.) vocans vocans* และ *U.(C.) lactea perplexa* พบรตามชายฝั่งทะเลของอ่าวไทย

จากการศึกษาถึงความสัมพันธ์ระหว่างความยาวของ propodus กับความกว้างของกระดองนั้นได้ค่าของค่านี้สัมพันธ์ (correlation coefficient, r) ของปู้แต่ละชนิดคือใกล้เคียงกับหนึ่งมาก กราฟของความสัมพันธ์ระหว่างความยาวของ propodus กับความกว้างของกระดองเป็นเส้นตรง จากราฟทำให้ทราบว่า propodus มีอัตราการเจริญเร็วกว่าความกว้างของกระดอง ในปู์ที่มีขนาดใหญ่จะมี propodus ซึ่งยาวเกือบเป็น

สองเทาของความกว้างของกระดอง และปุ่มขานاكเล็กจะมีความยาวของ propodus กับความกว้างของกระดองมีขานاكใกล้เคียงกัน

การศึกษาลักษณะก้านข้างใหญ่ของปุ่มขัญ พบร้าคัวอย่างปุ่มของ U. (D.) forcipata, U. (D.) urvillei, U. (D.) dussumieri spinata, U. (T.) tetragonon, U. (T.) vocans และ U. (C.) lactea มีก้านเป็น brachychelous type เป็นจำนวนมากกว่าก้ม leptochelous type ในปุ่มแต่ละชนิดซึ่งเกือบทุกประชากร ที่เก็บรวมรวมได้ในอาณาจิเวณเดียวกัน U. (C.) triangularis bengali มี ก้มเป็น brachychelous type เพียงแบบเดียว U. (D.) coarctata coarctata ซึ่งมีคัวอย่างปุ่มเพียง 3 ตัว ทุกตัวมีก้มเป็น brachychelous type

จากการศึกษาอัตราส่วนระหว่างปุ่มที่มีก้มข้างขวาใหญ่กับปุ่มที่มีก้มข้างซ้ายใหญ่

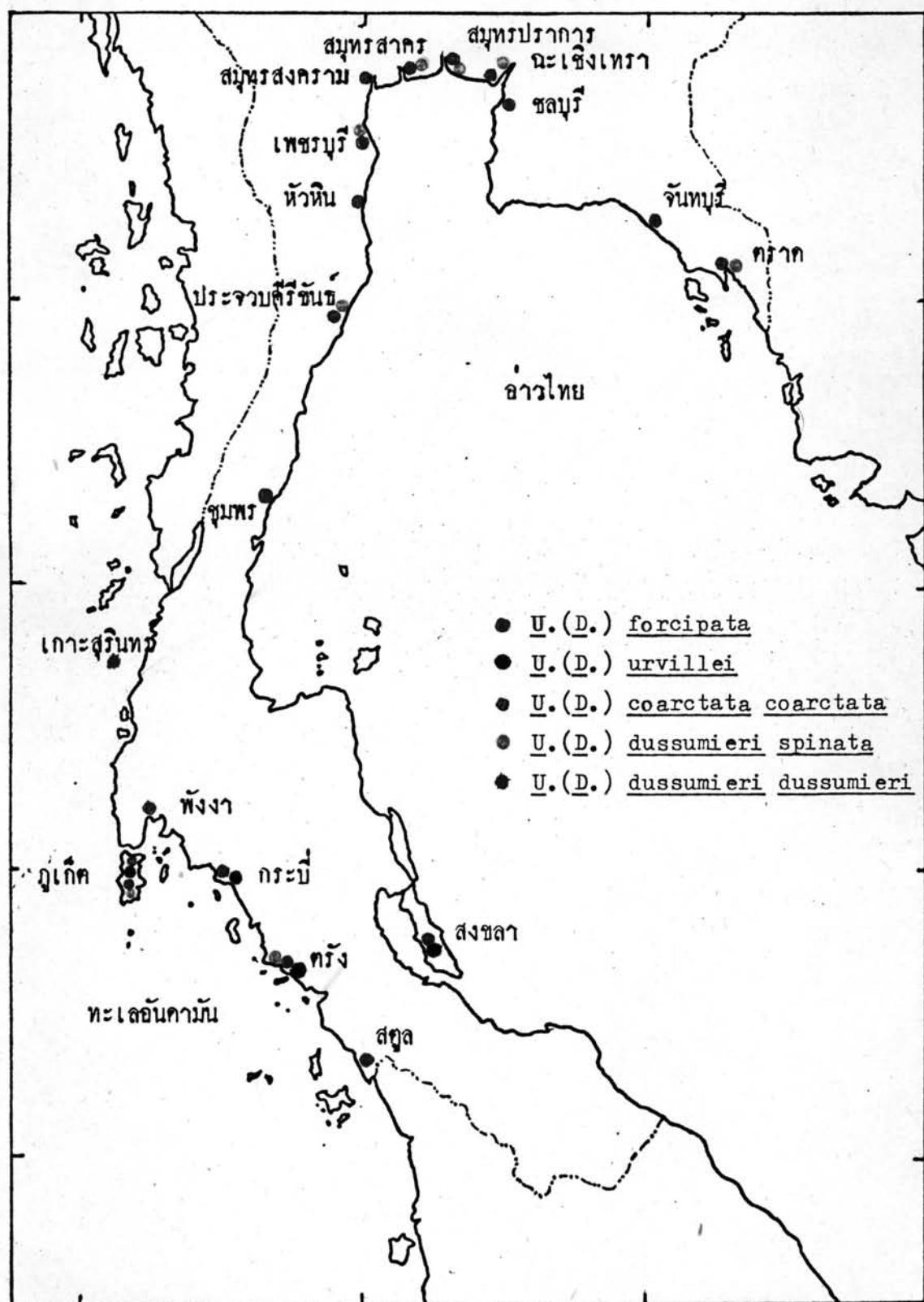
พบร้า	<u>U.</u> (<u>D.</u>) <u>forcipata</u>	=	1 : 1
	<u>U.</u> (<u>D.</u>) <u>urvillei</u>	=	1 : 1
	<u>U.</u> (<u>D.</u>) <u>coarctata</u> <u>coarctata</u>	=	1 : 2
	<u>U.</u> (<u>D.</u>) <u>dussumieri</u> <u>spinata</u>	=	1 : 1
	<u>U.</u> (<u>T.</u>) <u>tetragonon</u>	=	22 : 0
	<u>U.</u> (<u>T.</u>) <u>vocans</u> <u>vocans</u>	=	42 : 0
	<u>U.</u> (<u>T.</u>) <u>vocans</u> <u>hesperiae</u>	=	28 : 1
	<u>U.</u> (<u>C.</u>) <u>triangularis</u> <u>bengali</u>	=	1 : 1
	<u>U.</u> (<u>C.</u>) <u>lactea</u> <u>perplexa</u>	=	8 : 5
	<u>U.</u> (<u>C.</u>) <u>lactea</u> <u>annulipes</u>	=	1 : 1

(ทดสอบโดย χ^2 ด้วยระดับความเชื่อมั่น 95%)

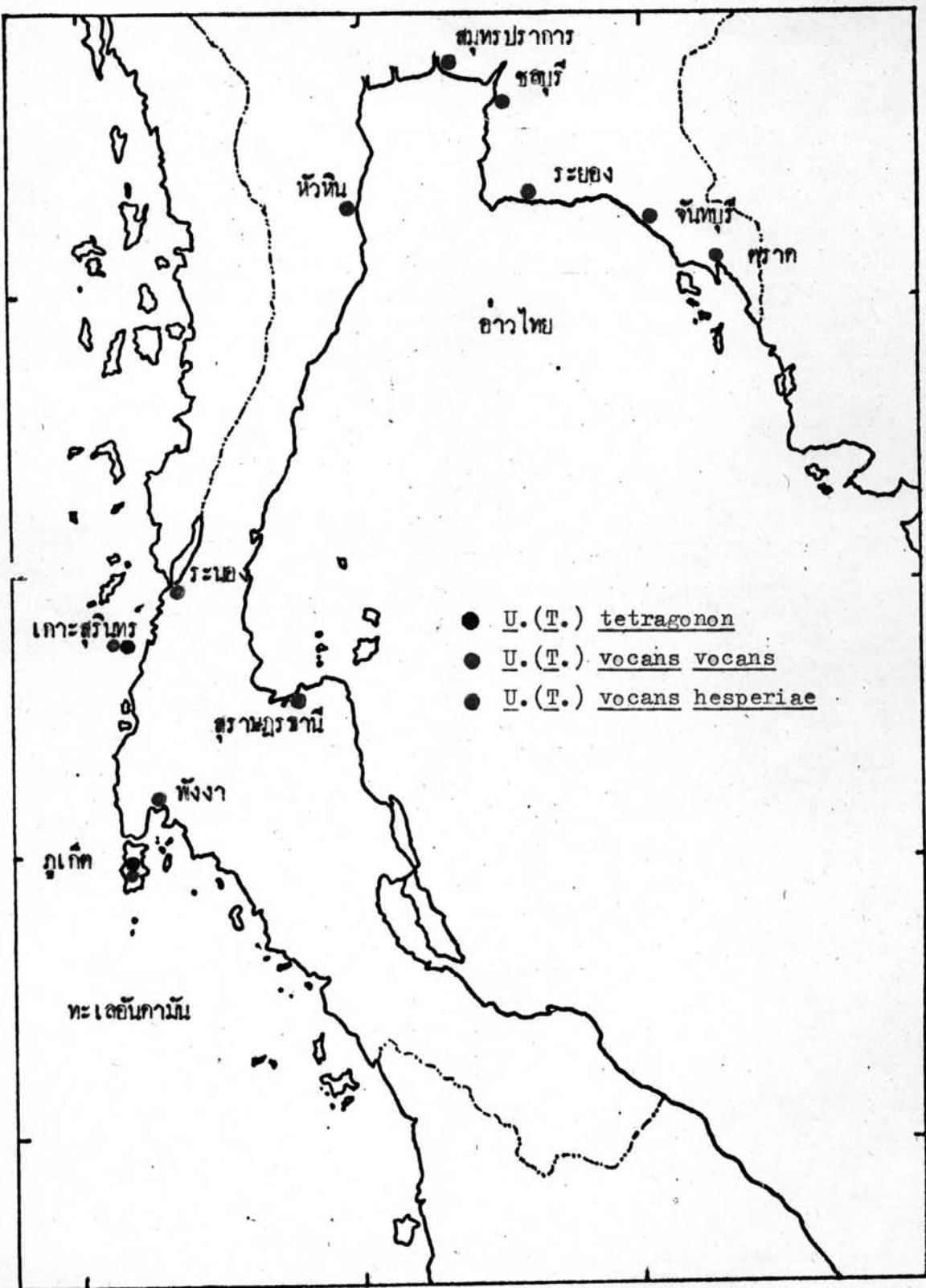
ในการแยก species โดยเฉพาะอย่างยิ่ง subspecies นั้น Crane (1975) ให้คำศัพท์ลักษณะของอวัยวะสืบพันธุ์เพศผู้ซึ่งมีลักษณะที่ไม่แปรปรวนเป็นหลัก ในการศึกษารังนี้

ໄດ້ເປີບຍົນເຖິງລັກນະຂອງວ່າງສົບພັນຊີ່ອງຄວອຍໆງຸທຸກຄ້າ ແລະແຍກເປັນໝົດຄາມລັກນະຂອງກັນທີ່ເກີດເຕີງກັນ ປະກອບກັນກາຮືກນາຈາກກາຮະຈາຍຂອງນູແຕລະ *subspecies* ຈຶ່ງເຊື່ອໄວ່ *subspecies* ທີ່ແຍກໄມ້ມີຄວາມໃກ້ເຕີງກັນຄວາມເປັນຈິງນາກທີ່ສຸດ

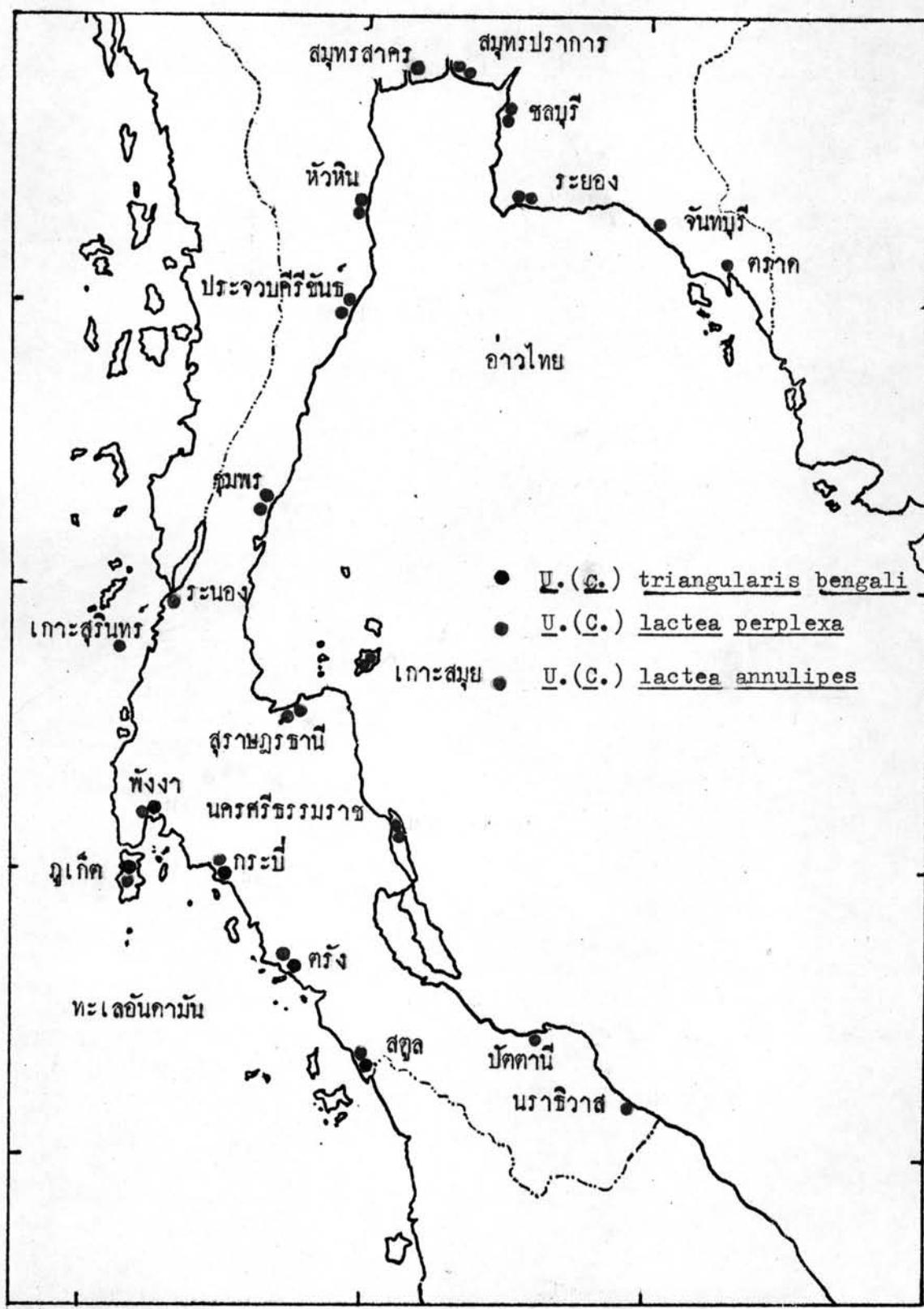
ກາຮືກນະຂອງວ່າງສົບພັນຊີ່ ສີ ກາຮະຈາຍ ແລະພຸດທິກຣມເທົ່ານັ້ນຍັງໄນ້
ເພີ່ງພວ ເຮົາກວ່າທີ່ຈະມີກາຮືກນາຫາກພັນຊຸກສົກ ເຫັນກາຮືກນາຫາກ *Karyotype*
reciprocal cross ແລະ *back cross* ກາຮືກນາຫາກຊົວເຄມີ ເຫັນ ກາຮືກນາ
ໝົດຂອງ *protein* ແລະ *enzymes activity* ຕ່າງໆ ຊຶ່ງຍັງໄມ້ເຄຍນີ້ໂຄຮືກນານາ
ກ່ອນ ເພື່ອທີ່ຈະໄກ້ຮູ້ແນ່ນອນລົງໄປວ່າ *subspecies* ທີ່ແຍກໄວ້ນັ້ນ ຍັງເປັນ *species*
ເຕີຍກັນທີ່ໄດ້ແຍກເປັນອີກ *species* ບໍ່ນີ້ ເປັນກາຮືກນາທີ່ຈະໄດ້ຄວາມຢູ່ໃໝ່ເພີ່ມເຕີນຈາກ
ຄວາມຢູ່ພັນຊານທີ່ໄດ້ຈາກກາຮືກນາຫາກອຸນກຣມວິຫານຂອງນູກາມຄານໃນປະເທດໄທຢືນຄຽງນີ້.

แผนภาพที่ 6 แสดงการกระจายของปูก้านคำ Subgenus Deltuca ในประเทศไทย

แผนภาพที่ 7 แสดงการกระจายของงูก้านหาง Subgenus Thalassuca ในประเทศไทย

แผนภาพที่ 8 แสดงการกระจายของปูก้ามคาน Subgenus Celuca ในประเทศไทย

ตารางที่ 2 แสดงการกระจายของปุ่มกามคบในประเทศไทย

	<u>U.(D.) forcipata</u>	<u>U.(D.) coarctata coarctata</u>	<u>U.(D.) urvillei</u>	<u>U.(D.) dussumieri spinata</u>	<u>U.(D.) dussumieri dussumieri</u>	X	X
พะเยา							
จันทบุรี							
ระยอง	X	X		X			X
ฉลบูร	X	X		X			X
ฉะเชิงเทรา						X	X
สมุทรปราการ	X	X		X		X	X
สมุทรสาคร		X				X	X
สมุทรสงคราม						X	X
เพชรบุรี						X	X
ประจวบคีรีขันธ์	X	X		X		X	X
ชุมพร	X	X					
สุราษฎร์ธานี	X	X		X			
นครศรีธรรมราช	X	X					
สงขลา						X	X
ปัตตานี	X						
นราธิวาส	X						
สตูล	X			X			X
กรุง	X			X		X	X
กรุงเทพ	X			X		X	X
พังงา	X			X		X	X
ระนอง	X			X	X	X	X

ชนิด

สถานที่

ตารางที่ 3 แสดงลักษณะสำคัญและกรอบของปุ่มก้านหูพิพิธภัณฑ์ในประเทศไทย

ชนิด	ก้านซ้างใหญ่	กรอบ
<u>U.(D.) forcipata</u>	ครึ่งล่างของ manus เป็นสีขาว หรือบนเย็น pollex และ dactylus เป็นสีขาว	สีเทา ตัวที่มีขนาดเล็กมักมีจุดสีเหลืองเล็ก ๆ อยู่ทั่วไป ตัวที่มีขนาดกลางมักมีจุดสีฟ้า 2 จุด อยู่บริเวณกลางกรอบ
<u>U.(D.) urvillei</u>	ครึ่งบนของ manus เป็นสีเขียว ขี้น้ำ ครึ่งล่างเป็นสีน้ำตาล pollex และ dactylus เป็นสีขาว	สีเทา และมีจุดสีน้ำเงิน 2 จุด อยู่บริเวณกลางกรอบ
<u>U.(D.) coarctata coarctata</u>	ครึ่งล่างของ manus เป็นสีแดงสด	สีเทา
<u>U.(D.) dussumieri spinata</u>	สีเหลืองหรือส้ม	สีเทา ตัวที่มีขนาดเล็กจะมีจุดสีเหลืองเล็ก ๆ อยู่ทั่วไป หรือมีจุดสีน้ำเงิน 2 จุด อยู่บริเวณกลางกรอบ
<u>U.(D.) dussumieri dussumieri</u>	สีเหลืองหรือส้ม manus ของปุ่มก้านหูพิพิธภัณฑ์มีขนาดเล็กจะมีสีแดง	สีเทา ตัวที่มีขนาดเล็กจะมีจุดสีเหลืองเล็ก ๆ อยู่ทั่วไป หรือมีจุดสีน้ำเงิน 2 จุด อยู่บริเวณกลางกรอบ
<u>U.(T.) tetragonon</u>	ที่ฐานของ pollex จะมีเป็นแผ่นสีแดงสดกว่าบริเวณรอบ ๆ ซึ่งมีสีอ่อนกว่า	สีน้ำตาลแดง และมีจุดสีน้ำเงินเข้มอยู่ทั่วไป

ชนิด	ก้านข้างใหญ่	กระดอง
<u>U.(T.) vocans vocans</u>	ครึ่งล่างของ manus และ pollex เป็นสีแดง	เทา ขาวซึ่งอาจมีสีฟ้าแซม เป็นริ้วมีจุดน้ำเงินสีฟ้าแซมอยู่ทั่วไป
<u>U.(T.) vocans hesperia</u>	ครึ่งล่างของ manus และ pollex เป็นสีเหลืองส้ม	เทา ขาวหรือเทาเข้มซึ่งมีสีฟ้าแซม เขียวขี้มีจุดน้ำเงินสีฟ้าแซมอยู่ทั่วไป
<u>U.(C.) triangularis bengali</u>	ส้ม	เขียวอมฟ้าหรือขาว ซึ่งมีแถบขาวสีดำ จำนวน 2 - 3 แถบ
<u>U.(C.) lactea perplexa</u>	propodus และ dactylus เป็นสีขาวหรือเทา carpus และ merus สีชมพูหรือส้มอ่อน	ขาว พื้นอ่อนหรือเทา ซึ่งมักจะสลับกับสีดำเป็นลายทินออกองค์กาน
<u>U.(C.) lactea annulipes</u>	propodus และ dactylus เป็นสีขาวหรือเทา carpus และ merus สีชมพูเข้มหรือแดง	ขาว เทา หรือดำ ซึ่งมักจะมีแถบขาวเป็นจุดใช้ปลาตีขาว 2 - 3 แถบ